

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 863/2007

ze dne 11. července 2007,

kterým se zřizuje mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004, pokud se jedná o tento mechanismus a o pravomoci a úkoly vyslaných příslušníků

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 písm. a) a článek 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 26. října 2004 přijala Rada nařízení (ES) č. 2007/2004 ⁽²⁾ o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (dále jen „agentura“).

(2) Členský stát, který čelí okolnostem vyžadujícím zvýšenou technickou a operativní pomoc na svých vnějších hranicích, může, aniž by byl dotčen čl. 64 odst. 2 Smlouvy o ES a v souladu s články 7 a 8 nařízení (ES) č. 2007/2004, požádat agenturu o pomoc v podobě koordinace v případě, že se situace dotýká jiných států.

(3) Účinná správa vnějších hranic prostřednictvím kontrol a ostrahy napomáhá bojovat proti nedovolenému přistěhovalectví a obchodování s lidmi a bránit jakémukoliv ohrožení vnitřní bezpečnosti, veřejného pořádku, veřejného zdraví a mezinárodních vztahů členských států. Ochrana hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož vnější hranicích se vykonává, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu svých vnitřních hranic.

(4) Za ochranu vnějších hranic odpovídají členské státy. S ohledem na kritické situace, kterým jsou členské státy občas vystaveny na svých vnějších hranicích, zejména příliv velkého počtu příslušníků třetích zemí usilujících o nedovolený vstup na území členských států přes určitá místa vnější hranice, se může ukázat nezbytné pomáhat členským státům poskytnutím vhodných a dostatečných zdrojů, zejména personálu.

(5) Současné možnosti, pokud jde o poskytování účinné praktické pomoci při kontrole osob na vnějších hranicích a při ostraze vnějších hranic na evropské úrovni, se nejeví jako dostatečné, zejména v případech, kdy členské státy čelí přílivu velkého počtu příslušníků třetích zemí usilujících o nedovolený vstup na území členských států.

(6) Členský stát by měl mít proto možnost v rámci agentury požádat, aby byly na jeho území vyslány pohraniční jednotky rychlé reakce, které tvoří speciálně vyškolení odborníci z jiných členských států, a poskytly tak dočasně pomoc jeho vnitrostátní pohraniční stráž. Vysláním pohraničních jednotek rychlé reakce by se přispělo ke zvýšení solidarity a vzájemné pomoci mezi členskými státy.

(7) K vyslání pohraničních jednotek rychlé reakce za účelem poskytnutí podpory na omezenou dobu by mělo docházet ve výjimečných a naléhavých situacích. Taková situace by nastala, kdyby byl členský stát vystaven přílivu velkého počtu příslušníků třetích zemí usilujících o nedovolený vstup vyžadujícímu okamžité jednání, kde by vyslání pohraničních jednotek rychlé reakce přispělo k zajištění účinného jednání. Cílem pohraničních jednotek rychlé reakce není poskytovat dlouhodobou pomoc.

(8) Činnost pohraničních jednotek rychlé reakce bude záviset na plánovaných úkolech, dostupnosti a četnosti vyslání. V zájmu zajištění jejich účinného fungování by členské státy měly dát k dispozici odpovídající počet příslušníků pohraniční stráže („rychlou rezervu“) zohledňující zejména specializaci a velikost jejich vlastních organizací pohraniční stráže. Členské státy by tudíž měly v zájmu zvýšení účinnosti tohoto nařízení vytvořit vnitrostátní rezervu odborníků. Agentura by měla zohlednit rozdíly, pokud jde o velikost členských států a technickou specializaci jejich pohraničních stráž.

(9) Osvědčené postupy mnoha členských států ukazují, že znalost profilů (dovedností a kvalifikací) příslušníků pohraniční stráže, kteří jsou k dispozici, před jejich vysláním značně přispívá k účinnému plánování a provádění operací. Agentura by proto měla určit profily a celkový počet příslušníků pohraniční stráže pro pohraniční jednotky rychlé reakce.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. dubna 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 12. června 2007.

⁽²⁾ Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1.

- (10) Měl by být zřízen mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce, který poskytne agentuře i členským státům dostatečnou flexibilitu a zajistí, aby operace byly prováděny na vysoké úrovni z hlediska účinnosti a efektivity.
- (11) Agentura by měla mimo jiné koordinovat složení, odbornou přípravu a vysílání pohraničních jednotek rychlé reakce. Je tudíž nezbytné vložit do nařízení (ES) č. 2007/2004 nová ustanovení o úloze agentury s ohledem na tyto jednotky.
- (12) Pokud je členský stát vystaven přílivu velkého počtu příslušníků třetích zemí usilujících o nedovolený vstup na jeho území, nebo za jiných výjimečných okolností, při nichž je podstatně dotčen výkon jeho vnitrostátních úkolů, nemusí členský stát své jednotky pro vyslání uvolnit.
- (13) Za účelem účinné spolupráce s vnitrostátní pohraniční stráží by členové jednotek měli být schopni plnit úkoly související s kontrolou osob a ostrahou vnějších hranic po dobu svého vyslání na území členského státu žádajícího pomoc.
- (14) Obdobně je třeba zvýšit účinnost společných operací koordinovaných agenturou tím, že se vyslaným příslušníkům pohraniční stráže jiných členských států umožní dočasně plnit úkoly související s kontrolou osob a ostrahou vnějších hranic.
- (15) Je proto rovněž nezbytné do nařízení (ES) č. 2007/2004 vložit nová ustanovení o úkolech a pravomocích vyslaných příslušníků pohraniční stráže umístěných na území členského státu na jeho žádost v rámci agentury.
- (16) Toto nařízení přispívá k řádnému uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽¹⁾. Z tohoto důvodu by členové jednotek a vyslaní příslušníci při provádění hraničních kontrol a ostrahy hranic neměli diskriminovat osoby na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Veškerá opatření přijatá při plnění těchto úkolů by měla být přiměřená cílům, jež taková opatření sledují.
- (17) Toto nařízení ctí základní práva a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie. Mělo by se používat v souladu se závazky členských států v oblasti mezinárodní ochrany a zásady nenavracení.
- (18) Toto nařízení by se mělo používat při plném zohlednění povinností vyplývajících z mezinárodního námořního práva, zvláště pokud jde o pátrání a záchranu na moři.
- (19) Pro zpracování osobních údajů v členských státech při uplatnění tohoto nařízení se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.
- (20) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.
- (21) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/849/ES ⁽⁵⁾ a 2004/860/ES ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2004/849/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78).

- (22) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení doplňuje schengenský *acquis* podle ustanovení hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (23) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾. Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (24) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾. Irsko se tudíž nepodílí na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (25) Ta ustanovení čl. 6 odst. 8 a 9 tohoto nařízení, která se týkají přístupu k Schengenskému informačnímu systému, představují ustanovení, jež ze schengenského *acquis* vycházejí anebo na něj odkazují, a to ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003 a čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje mechanismus, jehož účelem je poskytování rychlé operativní pomoci na omezenou dobu žádajícímu státu, který čelí naléhavé a mimořádné situaci, zejména přílivu velkého počtu státních příslušníků třetích zemí usilujících o nedovolený vstup na území členského státu přes určitá místa vnějších hranic, a to v podobě pohraničních jednotek rychlé reakce (dále jen „jednotky“). Toto nařízení dále stanoví úkoly a pravomoci, které mají členové jednotek po dobu operací prováděných v jiném členském státě než jejich vlastním plnit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

2. Tímto nařízením se mění nařízení (ES) č. 2007/2004 v souvislosti se zřízením mechanismu uvedeného v odstavci 1 a s ohledem na vymezení úkolů, které mají být plněny, a pravomocí, které mají být vykonávány příslušníky pohraniční stráže členských států, kteří se účastní společných operací a pilotních projektů v jiném členském státě.

3. Nezbytná technická pomoc se žádajícímu členskému státu poskytne v souladu s články 7 a 8 nařízení (ES) č. 2007/2004.

Článek 2

Rozsah působnosti

Toto nařízení se použije, aniž by byla dotčena práva uprchlíků a osob vyžadujících mezinárodní ochranu, především pokud jde o navrácení.

KAPITOLA I

POHRANIČNÍ JEDNOTKY RYCHLÉ REAKCE

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „agenturou“ rozumí Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie;
- 2) „členy jednotky“ rozumí příslušníci pohraniční stráže členských států, kteří slouží u pohraničních jednotek rychlé reakce a nejsou příslušníky jednotek hostitelského členského státu;
- 3) „žádajícím členským státem“ rozumí členský stát, jehož příslušné orgány žádají agenturu, aby vyslala pohraniční jednotky rychlé reakce na jeho území;
- 4) „hostitelským členským státem“ rozumí členský stát, na jehož území se vysílá pohraniční jednotka rychlé reakce;
- 5) „domovským členským státem“ rozumí členský stát, ve kterém je člen jednotky příslušníkem pohraniční stráže.

Článek 4

Složení a vyslání pohraničních jednotek rychlé reakce

1. Složení jednotek určí agentura podle článku 8b nařízení (ES) č. 2007/2004 ve znění tohoto nařízení. Jejich vyslání se řídí článkem 8d uvedeného nařízení.

2. Na základě návrhu výkonného ředitele agentury rozhoduje správní rada agentury tříčtvrtinovou většinou hlasů o profilech a celkovém počtu příslušníků pohraniční stráže, kteří mají být k dispozici pro jednotky (rychlá rezerva). Tentýž postup se použije s ohledem na následné změny v profilech a celkovém počtu příslušníků rychlé rezervy. Členské státy přispějí do této rychlé rezervy tím, že jmenují příslušníky pohraniční stráže odpovídající požadovaným profilům z vnitrostátní rezervy odborníků vytvořené podle různě stanovených profilů.

3. Členské státy dají příslušníky pohraniční stráže k dispozici pro vyslání na žádost agentury, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, při níž je podstatně dotčeno plnění vnitrostátních úkolů. Autonomie domovského členského státu v souvislosti s výběrem personálu a dobou jeho vyslání zůstává nedotčena.

4. Náklady související s činnostmi uvedenými v odstavci 1 hradí agentura podle článku 8h nařízení (ES) č. 2007/2004.

Článek 5

Velení pohraničním jednotkám rychlé reakce

1. Po dobu vyslání jednotek velí jednotkám hostitelský členský stát v souladu s operačním plánem uvedeným v článku 8e nařízení (ES) č. 2007/2004.

2. Agentura může sdělovat své názory na toto velení hostitelskému členskému státu prostřednictvím svého koordinátora uvedeného v článku 8g nařízení (ES) č. 2007/2004. Pokud tak agentura učiní, hostitelský členský stát vezme tyto názory v úvahu.

3. V souladu s článkem 8g nařízení (ES) č. 2007/2004 poskytuje hostitelský členský stát koordinátorovi veškerou nezbytnou pomoc, včetně úplného přístupu k jednotkám po dobu jejich vyslání.

Článek 6

Úkoly a pravomoci členů jednotek

1. Členové jednotek jsou způsobilí plnit všechny úkoly a vykonávat všechny pravomoci týkající se hraniční kontroly nebo ostrahy hranic v souladu s nařízením (ES) č. 562/2006, které jsou nezbytné pro dosažení cílů tohoto nařízení. Podrobnosti pro každé vyslání se stanoví v operačním plánu tohoto vyslání v souladu s článkem 8e nařízení (ES) č. 2007/2004.

2. Členové jednotek při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí plně respektují lidskou důstojnost. Veškerá opatření, která učiní při plnění svých úkolů a výkonu pravomocí, jsou přiměřená cílům, jež uvedená opatření sledují. Při plnění svých úkolů a výkonu pravomocí členové jednotek nediskriminují osoby na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

3. Členové jednotek mohou plnit úkoly a vykonávat pravomoci pouze pod velením a zpravidla za přítomnosti příslušníka pohraniční stráže hostitelského členského státu.

4. Členové jednotek používají při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí své vlastní uniformy. Na svých uniformách nosí modrou pásku a odznak Evropské unie a agentury sloužící k jejich identifikaci jakožto členů vyslaných jednotek. Pro účely identifikace vůči vnitrostátním orgánům hostitelského členského státu a jeho občanům nosí u sebe členové jednotek úřední doklad podle článku 8, který na požádání předloží.

5. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí mohou členové jednotek s sebou nosit služební zbraně, střelivo a vybavení, které jsou povoleny vnitrostátními předpisy domovského členského státu. Hostitelský členský stát může nicméně zakázat nošení některých služebních zbraní, střeliva a vybavení za předpokladu, že podle právních předpisů tohoto státu se vztahují tytéž zákazy na jeho vlastní pohraniční stráž. Hostitelský členský stát před vysláním jednotek informuje agenturu o přípustných služebních zbraních, střelivu a vybavení, jakož i o podmínkách, za kterých mohou být použity. Agentura tuto informaci zpřístupní všem členským státům, které se podílejí na vyslání jednotek.

6. Členové jednotek jsou při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí oprávněni použít sílu, včetně služebních zbraní, střeliva a vybavení, a to se souhlasem domovského členského státu a hostitelského členského státu, za přítomnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu a v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

7. Odchylně od odstavce 6 mohou být služební zbraně, střelivo a vybavení použity v případě oprávněné sebeobrany a oprávněné obrany členů jednotek nebo jiných osob v souladu s vnitrostátními právními předpisy hostujícího členského státu.

8. Pro účely tohoto nařízení může hostitelský členský stát zmocnit členy jednotek, aby nahlíželi do jeho vnitrostátních a evropských databází nezbytných pro hraniční kontrolu a ostrahu hranic. Členové jednotek vyhledávají pouze ty údaje, které jsou potřebné pro plnění jejich úkolů a výkonu jejich pravomocí. Hostitelské členské státy před vysláním jednotek informují agenturu o vnitrostátních a evropských databázích, do kterých lze nahlížet. Agentura tuto informaci zpřístupní všem členským státům, které se podílejí na vyslání jednotek.

9. Nahlížení do databází uvedené v odstavci 8 se provádí v souladu s právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy hostitelského členského státu v oblasti ochrany údajů.

10. Rozhodnutí o odepření vstupu podle článku 13 nařízení (ES) č. 562/2006 mohou přijímat pouze příslušníci pohraniční stráže hostitelského členského státu.

Článek 7

Postavení, práva a povinnosti členů jednotek

1. Členové jednotek zůstávají příslušníky vnitrostátní pohraniční stráže svých domovských členských států a jsou jim těmito státy vypláceny platy.

2. Příslušníci pohraniční stráže, kteří jsou k dispozici pro rychlou rezervu podle článku 4 tohoto nařízení, se účastní další odborné přípravy týkající se jejich úkolů a pravomocí a pravidelných výcviků vedených agenturou podle článku 8c nařízení (ES) č. 2007/2004.

3. Příslušníci pohraniční stráže obdrží po dobu účasti na odborné přípravě a výcvicích organizovaných agenturou a po dobu jejich vyslání denní příspěvky podle článku 8h nařízení (ES) č. 2007/2004, včetně úhrady nákladů na ubytování.

Článek 8

Úřední doklad

1. Agentura vydává ve spolupráci s hostitelským členským státem členům jednotek doklad v úředním jazyce hostitelského členského státu a v jiném úředním jazyce orgánů Evropské unie pro účely prokázání jejich totožnosti a také jako důkaz o tom, že mají právo plnit úkoly a vykonávat pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 1. Doklad obsahuje tyto údaje o členu jednotky:

- a) jméno a státní příslušnost;
- b) hodnost a
- c) aktuální digitální fotografii.

2. Tento doklad se po skončení vyslání jednotky vrací zpět agentuře.

Článek 9

Rozhodné právo

1. Při plnění úkolů a vykonávání pravomocí uvedených v čl. 6 odst. 1 členové jednotek dodržují právní předpisy Společenství a vnitrostátní předpisy hostitelského členského státu.

2. Při plnění úkolů a vykonávání pravomocí uvedených v čl. 6 odst. 1 členové jednotek nadále podléhají disciplinárním opatřením svého domovského členského státu.

3. Zvláštní pravidla týkající se nošení a použití služebních zbraní, střeliva a vybavení, jakož i použití síly, jsou uvedena v čl. 6 odst. 5, 6 a 7.

4. Zvláštní pravidla týkající se občanskoprávní a trestní odpovědnosti jsou uvedena v článcích 10 a 11.

Článek 10

Občanskoprávní odpovědnost

1. V případě, že členové jednotek působí v jiném členském státě, je hostitelský členský stát odpovědný za jakoukoli škodu, kterou tyto osoby způsobí po dobu trvání společných operací, a to podle vnitrostátních právních předpisů hostitelského státu.

2. Pokud vznikla tato škoda v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslným jednáním, může hostitelský členský stát požádat domovský členský stát o částku, kterou musel hostitelský členský stát zaplatit jako odškodnění obětem nebo osobám oprávněným jménem obětí k náhradě škody.

3. Aniž je dotčeno uplatňování práv vůči třetím osobám, zdrží se členský stát požadování náhrady od hostitelského členského státu nebo jiného členského státu za škody, které utrpěl, nevznikla-li škoda v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného jednání.

4. Veškeré spory mezi členskými státy týkající se použití odstavců 2 a 3, jež nemohou být vyřešeny dohodou mezi nimi, budou postoupeny těmito státy Soudnímu dvoru Evropských společenství v souladu s článkem 239 Smlouvy.

5. Aniž je dotčeno uplatňování práv vůči třetím osobám, náklady související se škodami vzniklými na vybavení agentury během vyslání jednotek nese agentura, nevznikla-li škoda v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného jednání.

Článek 11

Trestněprávní odpovědnost

Po dobu vyslání jednotek se na členy jednotek, pokud jde o jakékoliv trestné činy, které spáchali nebo které proti nim byly spáchány, pohlíží stejně jako na příslušníky pohraniční stráže hostitelského členského státu.

KAPITOLA II

ZMĚNY NAŘÍZENÍ (ES) č. 2007/2004

Článek 12

Změny

Nařízení (ES) č. 2007/2004 se mění takto:

- 1) Čl. 1 odst. 4 se zrušuje.
- 2) Vkládá se nový článek 1a, který zní:

„Článek 1a

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) ‚vnějšími hranicemi členských států‘ rozumějí pozemní a námořní hranice členských států a jejich letiště a námořní přístavy, na které se vztahují právní předpisy Společenství o překračování vnějších hranic členských států osobami;
 - 2) ‚hostitelským členským státem‘ rozumí členský stát, na jehož území se vysílá pohraniční jednotka rychlé reakce nebo se provádí společná operace nebo pilotní projekt;
 - 3) ‚domovským členským státem‘ rozumí členský stát, ve kterém je člen jednotky nebo vyslaný příslušník příslušníkem pohraniční stráže;
 - 4) ‚členy jednotky‘ rozumí příslušníci pohraniční stráže členských států, kteří slouží u pohraničních jednotek rychlé reakce a nejsou příslušníky jednotek hostitelského členského státu;
 - 5) ‚žádajícím členským státem‘ rozumí členský stát, jehož příslušné orgány žádají agenturu, aby vyslala pohraniční jednotku rychlé reakce na jeho území;
 - 6) ‚vyslanými příslušníky‘ rozumí příslušníci útvarů pohraniční stráže jiných členských států než hostitelského členského státu, kteří se účastní společných operací a pilotních projektů.“
- 3) V čl. 2 odst. 1 se doplňuje nové písmeno g), které zní:

„g) vysílá pohraniční jednotky rychlé reakce na území členských států v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zřizuje mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004, pokud se jedná o tento mechanismus a o pravomoci a úkoly vyslaných příslušníků (*).“

(* Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 30.“

- 4) V článku 8 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Agentura může nabývat technické zařízení za účelem kontroly a ostrahy vnějších hranic, které budou využívat její odborníci v rámci pohraničních jednotek rychlé reakce po dobu jejich vyslání.“

- 5) Vkládají se nové články 8a až 8h, které znějí:

„Článek 8a

Pohraniční jednotky rychlé reakce

Na žádost členského státu, který čelí naléhavé a mimořádné situaci, zejména při přílivu velkého počtu státních příslušníků třetích zemí usilujících o nedovolený vstup na území členského státu na určitých místech vnějších hranic, může agentura na území žádajícího státu na přiměřenou a omezenou dobu vyslat jednu nebo více pohraničních jednotek rychlé reakce (dále jen ‚jednotka‘ nebo ‚jednotky‘) v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 863/2007.

Článek 8b

Složení jednotek

1. V případě situace popsané v článku 8a členské státy na žádost agentury sdělí počet, jména a profily příslušníků pohraniční stráže ze své vnitrostátní rychlé rezervy, které mohou do pěti dnů dát k dispozici pro sestavení jednotky. Členské státy dají k dispozici pro vyslání příslušníky pohraniční stráže na žádost agentury, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, při níž je podstatně dotčeno plnění jejich vnitrostátních úkolů.

2. Výkonný ředitel při určování složení jednotky za účelem vyslání zohlední konkrétní okolnosti, které v žádajícím členském státě panují. Jednotka se sestaví v souladu s operačním plánem vypracovaným podle článku 8e.

Článek 8c

Odborná příprava a výcvik

Agentura zajistí příslušníkům pohraniční stráže, kteří jsou součástí rychlé rezervy, uvedené v čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 863/2007, další odbornou přípravu týkající se jejich úkolů a pravomocí. Dále povede pravidelný výcvik těchto příslušníků pohraniční stráže podle plánu další přípravy a výcviku uvedeného v ročním pracovním programu agentury.

Článek 8d**Postup přijímání rozhodnutí o vyslání jednotek**

1. Žádost o vyslání jednotek podle článku 8a obsahuje popis situace, možné cíle a předpokládané potřeby vyslání. Výkonný ředitel může, je-li to nutné, vyslat odborníky agentury, aby situaci na vnějších hranicích žádajícího členského státu posoudili.

2. Výkonný ředitel neprodleně informuje správní radu o žádosti členského státu o vyslání jednotek.

3. Výkonný ředitel v rámci rozhodování o žádosti členského státu o vyslání pohraničních jednotek rychlé reakce zohlední zjištění vyplývající z analýzy rizik, kterou agentura provede, jakož i všechny ostatní příslušné informace poskytnuté žádajícím nebo jiným členským státem.

4. Výkonný ředitel rozhodne o žádosti o vyslání jednotek co nejdříve, nejpozději však do pěti pracovních dnů ode dne přijetí této žádosti. Výkonný ředitel zároveň písemně uvědomí žádající členský stát a správní radu o svém rozhodnutí. V rozhodnutí uvede hlavní důvody, o něž se opírá.

5. V případě, že výkonný ředitel rozhodne o vyslání jedné či více jednotek, agentura a žádající členský stát neprodleně vypracuje operační plán podle článku 8e.

6. Jakmile je operační plán schválen, výkonný ředitel informuje členské státy o požadovaném počtu a profilech příslušníků pohraniční stráže, kteří budou vysláni v jednotkách. Informace poskytne kontaktní osobě určené podle článku 8f v písemné formě a také uvede datum, kdy budou jednotky vyslány. Poskytne zároveň kopii operačního plánu.

7. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo nezpůsobilý k výkonu funkce, přijímá rozhodnutí týkající se vyslání jednotek zástupce výkonného ředitele.

8. Členské státy dají k dispozici na žádost agentury příslušníky pohraniční stráže, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, při níž je podstatně dotčeno plnění jejich vnitrostátních úkolů.

9. Vyslání jednotek proběhne nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, kdy výkonný ředitel společně se žádajícím členským státem schválí operační plán.

Článek 8e**Operační plán**

1. Výkonný ředitel a žádající členský stát schválí operační plán, v němž jsou uvedeny podrobné podmínky vyslání jednotek. Operační plán obsahuje následující údaje:

- a) popis situace se způsobem provedení a popis cílů vyslání, včetně operačního cíle;
- b) předpokládanou dobu vyslání jednotek;
- c) zeměpisnou oblast žádajícího členského státu, v níž budou vyslané pohraniční jednotky rychlé reakce působit;
- d) popis úkolů a zvláštních pokynů pro příslušníky jednotek, včetně přípustného nahlížení do databází a přípustných služebních zbraní, střeliva a vybavení v hostitelském členském státě;
- e) složení jednotek;
- f) jména a hodnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu zodpovědných za spolupráci s jednotkami, zejména těch příslušníků pohraniční stráže, kteří jednotkám velí po dobu jejich vyslání, a postavení jednotek v rámci velících struktur;
- g) technické zařízení, které bude poskytnuto společně s jednotkami v souladu s článkem 8.

2. Všechny změny nebo aktualizace operačního plánu vyžadují dohodu výkonného ředitele a žádajícího státu. Kopii změněného nebo aktualizovaného operačního plánu agentura okamžitě zašle státům, které se podílejí na vyslání.

Článek 8f**Vnitrostátní kontaktní místo**

Pro potřeby komunikace s agenturou ohledně všech záležitostí týkajících se jednotek určí členské státy vnitrostátní kontaktní místo. Vnitrostátní kontaktní místo musí být dostupné nepřetržitě.

Článek 8g**Koordinátor**

1. Výkonný ředitel jmenuje z řad zaměstnanců agentury jednoho nebo více odborníků, kteří budou koordinátory. Výkonný ředitel oznámí hostitelskému členskému státu jejich jména.

2. Koordinátor jedná jménem agentury o všech aspektech vyslání pohraničních jednotek rychlé reakce. Koordinátor zejména:

- a) jedná jako spojovací článek mezi agenturou a hostitelským členským státem;

- b) jedná jako spojovací článek mezi agenturou a členy pohraničních jednotek rychlé reakce a zároveň poskytuje jménem agentury pomoc ohledně všech záležitostí souvisejících s podmínkami pro jejich vyslání v rámci těchto jednotek;
 - c) sleduje řádné provádění operačního plánu;
 - d) podává agentuře zprávy o všech aspektech vyslání jednotek.
3. V souladu s čl. 25 odst. 3 písm. f) může výkonný ředitel agentury pověřit koordinátora, aby byl nápomocen při řešení jakýchkoli neshod týkajících se provádění operačního plánu a vyslání jednotek.
4. Koordinátor se při plnění svých povinností řídí pouze pokyny vydávanými agenturou.

Článek 8h

Náklady

1. Agentura hradí v plném rozsahu následující náklady, které členským státům vzniknou v souvislosti s tím, že dají k dispozici příslušníky pohraniční stráže pro účely uvedené v člancích 8a a 8c:
- a) náklady na dopravu z domovského členského státu do hostitelského členského státu a z hostitelského členského státu do domovského členského státu;
 - b) náklady na očkování;
 - c) náklady na zvláštní pojištění;
 - d) náklady na zdravotní péči;
 - e) denní příspěvky, včetně nákladů na ubytování;
 - f) náklady na technické vybavení agentury.
2. Správní rada stanoví podrobná pravidla pro vyplácení denních příspěvků členům jednotek.“
- 6) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Pravomoci a úkoly vyslaných příslušníků

1. Vyslání příslušníci jsou způsobilí plnit všechny úlohy a vykonávat všechny pravomoci týkající se hraniční kontroly nebo ostrahy hranic v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (*), jakož i ty, které jsou nezbytné pro dosažení cílů tohoto nařízení.

2. Při plnění těchto úkolů a výkonu svých pravomocí dodržují vyslaní příslušníci právní předpisy Společenství a vnitrostátní právní předpisy hostitelského členského státu.

3. Vyslání příslušníci mohou plnit úkoly a vykonávat pravomoci pouze pod velením a zpravidla za přítomnosti příslušníka pohraniční stráže hostitelského členského státu.

4. Vyslání příslušníci používají při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí své vlastní uniformy. Nosí na nich modrou pásku se znakem Evropské unie a agentury, která slouží k jejich identifikaci jakožto účastníků společné operace nebo pilotního projektu. Pro účely identifikace vůči vnitrostátním orgánům hostitelského členského státu a jeho občanům nosí u sebe vyslaní příslušníci po celou dobu úřední doklad podle článku 10a, který na požádání předloží.

5. Odchylně od odstavce 2 mohou vyslaní příslušníci při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí nosit služební zbraň, střelivo a vybavení, které jsou povoleny v souladu s vnitrostátními předpisy domovského členského státu. Hostitelský členský stát může nicméně zakázat nošení některých služebních zbraní, střeliva a vybavení za předpokladu, že se podle právních předpisů tohoto státu vztahuje tentýž zákaz na jeho vlastní pohraniční stráž. Členské státy v předstihu informují agenturu o přípustných služebních zbraních, střelivu a vybavení, jakož i o podmínkách jejich použití. Agentura tuto informaci zpřístupní členským státům.

6. Odchylně od odstavce 2 jsou vyslaní příslušníci při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí oprávněni použít sílu, včetně služebních zbraní, střeliva a vybavení, pouze se souhlasem domovského členského státu a hostitelského členského státu za přítomnosti pohraniční stráže hostujícího členského státu a v souladu s vnitrostátními právními předpisy hostujícího členského státu.

7. Odchylně od odstavce 6 jsou vyslaní příslušníci oprávněni použít služební zbraň, střelivo a vybavení při oprávněné sebeobraně a oprávněné obraně vyslaných příslušníků nebo jiných osob v souladu s vnitrostátními právními předpisy hostitelského členského státu.

8. Pro účely tohoto nařízení může hostitelský členský stát zmocnit vyslané příslušníky, aby nahlíželi do jeho vnitrostátních a evropských databází, které jsou nezbytné k hraničním kontrolám a ostraze hranic. Vyslání příslušníci vyhledávají pouze ty údaje, které jsou potřebné pro plnění jejich úkolů a výkon jejich pravomocí. Hostitelské členské státy před vysláním příslušníků informují agenturu o vnitrostátních a evropských databázích, do kterých lze nahlížet. Agentura tuto informaci zpřístupní všem členským státům, které se podílejí na vyslání jednotek.

9. Nahlížení do databází uvedené v odstavci 8 se provádí v souladu s právními předpisy Společenství a vnitrostátními právními předpisy hostitelského členského státu v oblasti ochrany údajů.

10. Rozhodnutí o odepření vstupu podle článku 13 nařízení (ES) č. 562/2006 mohou přijímat pouze příslušníci pohraniční stráže hostitelského členského státu.

Článek 10a

Úřední doklad

1. Agentura ve spolupráci s hostitelským členským státem vydává vyslaným příslušníkům doklad v úředním jazyce hostitelského členského státu a v jiném úředním jazyce orgánů Evropské unie pro účely prokázání jejich totožnosti a na důkaz toho, že mají právo plnit úkoly a vykonávat pravomoci uvedené v čl. 10 odst. 1. Doklad obsahuje tyto údaje o vyslaném příslušníku:

- a) jméno a státní příslušnost;
- b) hodnost a
- c) aktuální digitální fotografii.

2. Tento doklad se po skončení společné operace nebo pilotního projektu vrací zpět agentuře.

Článek 10b

Občanskoprávní odpovědnost

1. Působí-li vyslaní příslušníci v hostitelském členském státě, je jejich domovský členský stát odpovědný za jakoukoli škodu, kterou tyto osoby způsobí při výkonu své funkce, v souladu s vnitrostátními právními předpisy hostitelského členského státu.

2. Pokud tato škoda vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného jednání, může hostitelský členský stát požádat domovský členský stát o částku, kterou musel zaplatit jako odškodnění obětem nebo osobám oprávněným jménem obětí k náhradě škody.

3. Aniž je dotčeno uplatňování práv vůči třetím osobám, zdrží se členský stát požadování náhrady od hostitelského členského státu nebo jiného členského státu za škody, které utrpěl, nevznikla-li škoda v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného jednání.

4. Veškeré spory mezi členskými státy týkající se použití odstavců 2 a 3, jež nemohou být vyřešeny dohodou mezi nimi, budou postoupeny těmito státy Soudnímu dvoru Evropských společenství v souladu s článkem 239 Smlouvy.

5. Aniž je dotčeno uplatňování práv vůči třetím osobám, náklady související se škodami vzniklými na vybavení agentury během vyslání jednotek nese agentura, nevznikla-li škoda v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného jednání.

Článek 10c

Trestní odpovědnost

V průběhu společné operace nebo pilotního projektu se na vyslané příslušníky pohlíží stejně jako na příslušníky pohraniční stráže hostitelského členského státu, pokud se jedná o trestné činy, které spáchali nebo které proti nim byly spáchány.

(*) Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.“

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Vyhodnocení

Komise vyhodnotí uplatňování tohoto nařízení jeden rok po jeho vstupu v platnost a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě, včetně případných návrhů na změnu tohoto nařízení.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

Ve Štrasburku dne 11. července 2007.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
M. LOBO ANTUNES

PŘÍLOHA

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

Evropský parlament, Rada a Komise zdůrazňují, že pokud dojde k naléhavému a mimořádnému tlaku na vnějších hranicích, který bude vyžadovat zásah pohraničních jednotek rychlé reakce, a pokud k tomu zásahu nebudou v rozpočtu Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX) dostatečné prostředky, měly by být prověřeny veškeré možnosti financování. Komise neprodleně ověří, zda by bylo možné provést přerozdělení finančních prostředků. V případě, že bude nutné rozhodnutí rozpočtového orgánu, zahájí Komise postup v souladu s ustanovením finančního nařízení a zejména jeho články 23 a 24, aby zajistila, že oba rozpočtové orgány přijmou včas rozhodnutí o prostředcích, které budou poskytnuty na dodatečné financování agentury FRONTEX pro vyslání jednotek rychlé reakce. Rozpočtový orgán se zavazuje s ohledem k naléhavosti situace jednat co možná nejrychleji.
